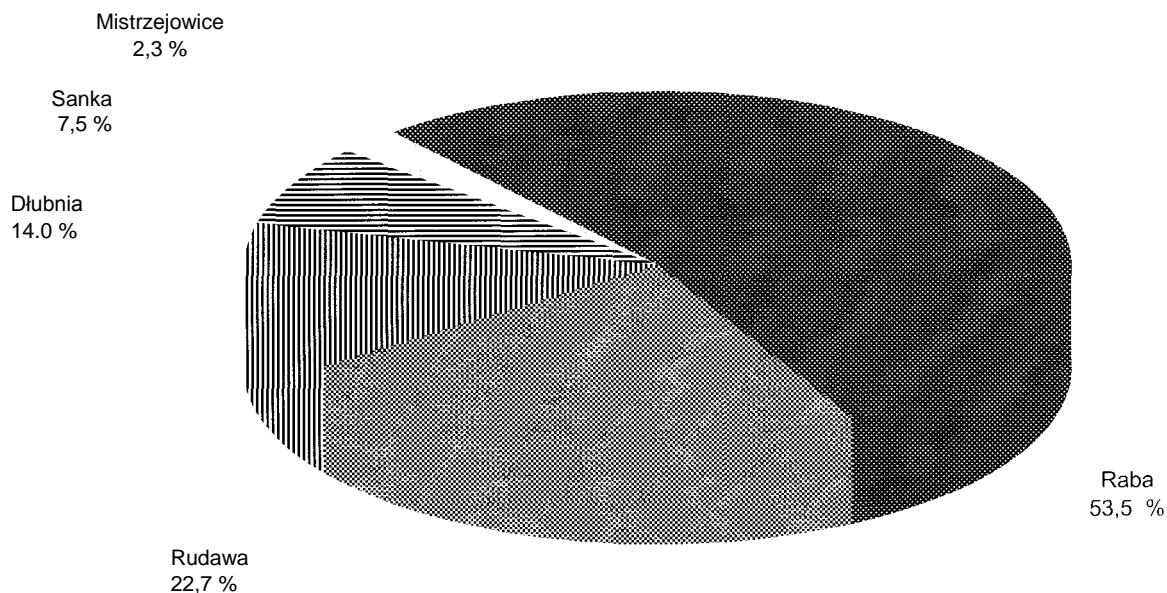

III.1. Wodociągi

1995 rok był kolejnym rokiem niewielkiego (ok. 1%) spadku zapotrzebowania i zużycia wody w Krakowie - a mianowicie wynosiło ono: średnie dobowe zapotrzebowanie na wodę z całego roku - 189,5 tys. m³, średnie dobowe zużycie wody z całego roku - 189,5 tys m³ (w roku 1994 odpowiednio 190,0 i 189,5). Przyczyną tego spadku jest: wzrost ceny wody o procent równy wzrostowi cen pomiędzy rokiem 94-93, oraz dalsze wprowadzanie zasady "korzystający - płaci" (montaż wodomierzy).

Odnośnie źródeł zaopatrzenia w wodę Krakowa w roku 1995 stan z roku poprzedniego pozostaje aktualny, a mianowicie Kraków zaopatrywany jest nadal z 4 ujęć rzecznych: Rudawa, Sanka (Bielany), Dłubnia i Raba - obecnie największe źródło wody, 15 studni głębinowych (w tym ujęcia: Mistrzejowice i lokalne Tyniec) + zakup wody z ujęcia głębinowego Biezanów gmina Wieliczka. Kraków posiada też 357 lokalnych studni awaryjnych.

Pobór wody z ujęć wodociągu Krakowskiego w 1995r

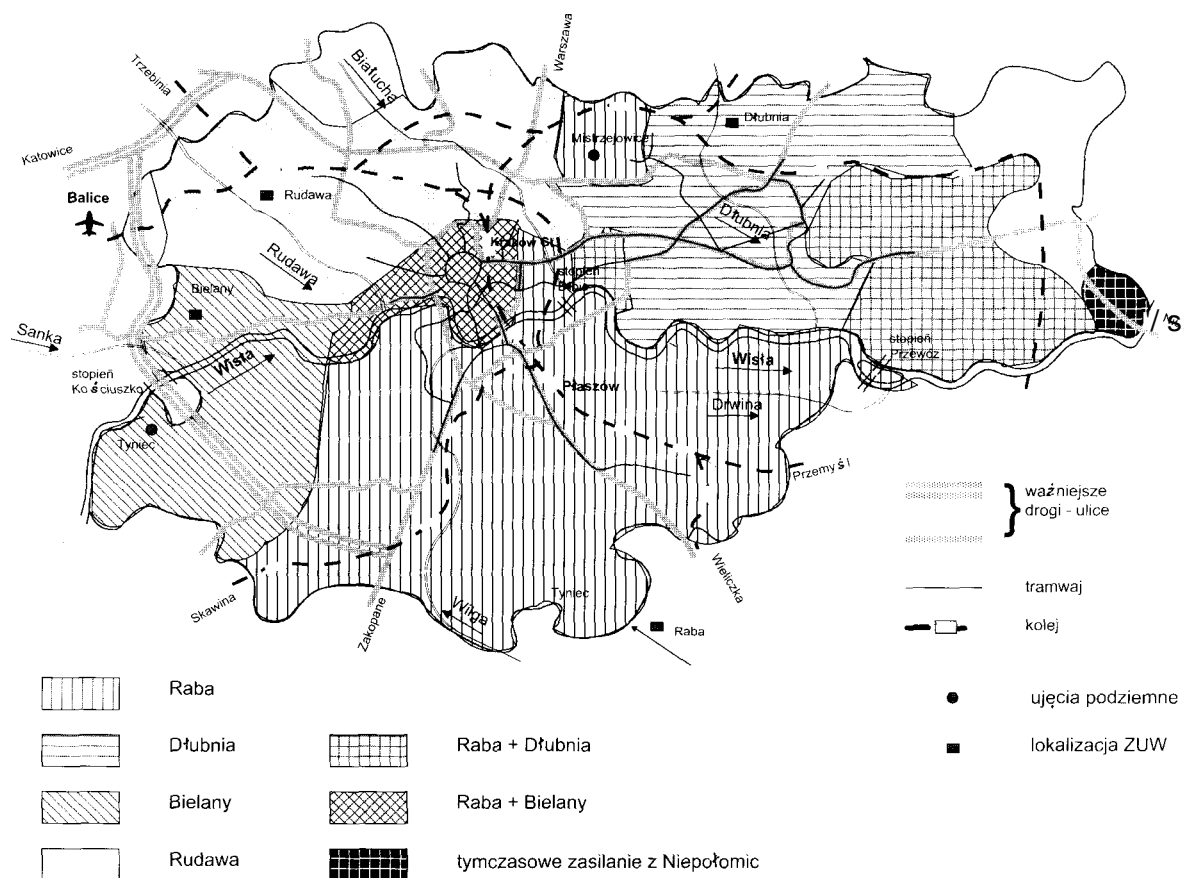

System centralny wodociągu Krakowskiego zaopatrują ujęcia wód powierzchniowych Sanka, Rudawa, Dłubnia, Raba. Uzupełnienie tego systemu stanowi ujęcie wód podziemnych Mistrzejowice i zakup wody z ujęcia wód podziemnych w Biezanowie.

Ujęcie wód podziemnych w Tyńcu jest źródłem wody dla lokalnego wodociągu Tyniec. Wodociąg ten, poprzez połączenie z ZUW Bielany, uzyska w roku 1996 również wodę z centralnego wodociągu Krakowa.

Tereny Wyciąża są tymczasowo zaopatrywane w wodę z wodociągu Niepołomice. Po zakończeniu realizacji magistrali wodociągowej Klasztorna-Cio (planowanego na rok 1997) cały obszar na południe i wschód od Kombinatu HTS uzyska możliwość zasilania w wodę z centralnego systemu wodociągowego.

Obszary zasilania Krakowa w wodę z poszczególnych ujęć

Zdolność produkcyjna ujęć wodociągu Krakowskiego [w tys m³] wynosi:

ogółem w	315.5
tym	
Raba	180.0
Rudawa	60.0
Dłubnia	45.0
Sanka(Bielany)	25.0
Mistrzejowice	5.4
Tynieć	0.1

Obecnie pracujące ujęcia wody są w stanie zapewnić pełne pokrycie aktualnych potrzeb wodnych Krakowa. Deficyty wody nie występują.

Dla potrzeb przyszłościowych Krakowa rezerwowany był dotychczas teren pod zbiornik wody w Jurczycach. Istnieje potrzeba opracowania aktualnego studium określającego ewentualną konieczność i możliwość zapewnienia miastu w perspektywie nowych źródeł wody, szczególnie z uwagi na to, iż obecny układ centralny wodociągu Krakowskiego bazuje w zasadzie głównie na zasilaniu z Raby, z jednego, południowego kierunku.

Braki w zasilaniu w wodę w północno-zachodniej części Krakowa spowodowane są względami wysokościowymi (ciśnieniowymi). W latach od 1996 i dalszych realizowane będą zbiorniki wodociągowe w Górcie Narodowej i magistrala wodociągowa Krzemionki-Górka Narodowa doprowadzająca do nich wodę, a poza tym również strefa podwyższonego ciśnienia wodociągu Bronowice -Tonie, które to inwestycje zapewnią pełną możliwość pokrycia potrzeb wodnych omawianego rejonu.

Problemem staje się jakość wody, szczególnie pogarszająca się jakość wody w zbiorniku Dobczyckim, głównym źródle zasilania w wodę centralnego wodociągu Krakowskiego. Istotą problemu jest tu nie udoskonalanie sposobu uzdatniania wody, lecz ochrona czystości wody ujmowanej tj. w wypadku Raby ochrona zbiornika Dobczyckiego i całej rzeki Raby powyżej zbiornika. Ochroną Zbiornika Dobczyckiego zajmuje się obecnie powołany Związek Gmin Dorzecza Górnej Raby i Krakowa.

Długość sieci wodociągowej ogólnomiejskiej wyniosła 1.501,1 km w tym magistrale 230,2 km (przyrost o 7,8 km w stosunku do roku 94), i sieć rozdzielcza z przyłączami 1.296,9 km (przyrost o 4,8 km).

Wyremontowano 0,4 km sieci magistralnej i 11,1 km sieci rozdzielczej. Zmniejszyła się ilość awarii na 1 km sieci wodociągowej, a mianowicie w roku 1995 wynosiła 1,7 w stosunku do roku 1994 1,9. Zmniejsza się też procent strat wody w sieci wodociągowej - i tak w roku 1995 wyniósł on 14,8 %, a w roku poprzednim 15,13%.

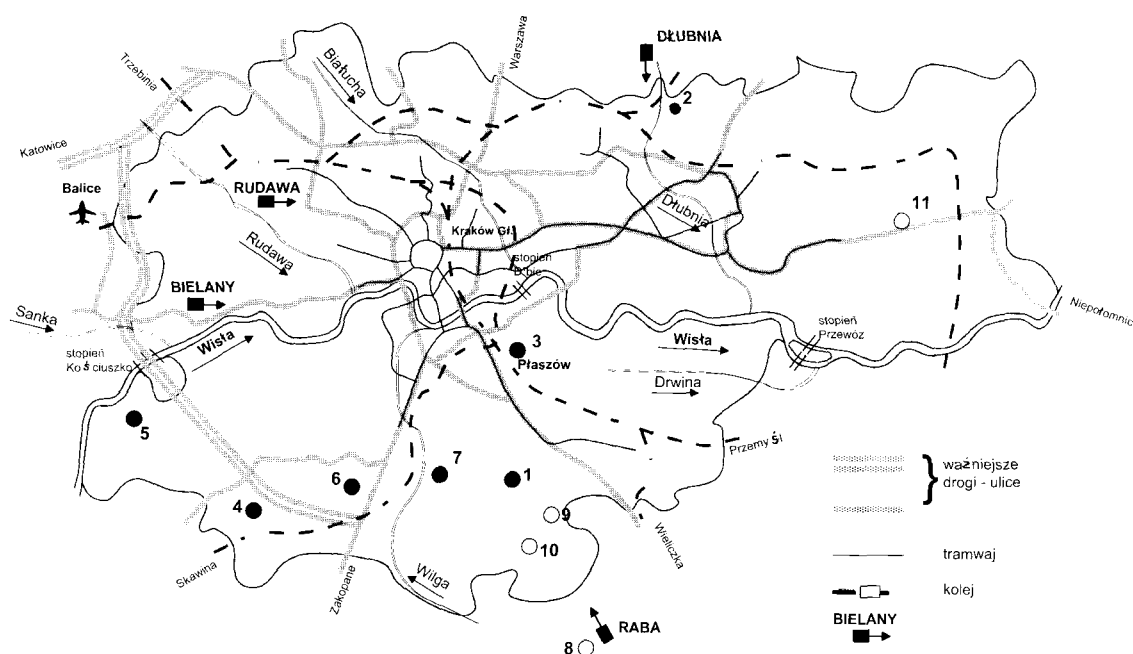
Z sieci wodociągowej ogólnomiejskiej korzystało 94,5 % mieszkańców miasta, czyli ten sam procent co w roku ubiegłym.

Poza budową i modernizacją sieci, mającą na celu usprawnienie przesyłu i magazynowania wody oraz dostarczenie wody w rejonach dotychczas nie objętych systemem wodociągowym, podstawową inwestycją w zakresie zaopatrzenia miasta w wodę była kontynuacja zadania Raba II (docelowe 3 m³/sek wody) - a mianowicie kończenie rozbudowy Zakładu Uzdatniania Wody w Dobczycach i rozbudowy zbiorników w Sierczy na trasie przesyłu wody z Raby do Krakowa. Zakończenie Raby II planowane jest na rok 1996.

Realizowano również, jak w latach ubiegłych, prace modernizacyjne na ujęciach i zakładach uzdatniania wody celem polepszenia jakości wody, oraz studnie publiczne w ramach awaryjnego systemu zaopatrzenia w wodę. Inwestycje sieci rozdzielczej wodociągowej realizowane były w ramach inicjatyw lokalnych.

Ogólna ocena zaopatrzenia w wodę Krakowa jest dobra. Ocena sanitarna wody pobieranej z wodociągów (% z całości pobieranej wody) kształtuje się następująco: ocena dobra 93,6 %; ocena niepewna 6,4 %.

Z ważniejszych inwestycji wodociągowych w roku 1995 realizowano:

Inwestycje zakończone w 1995r. (w nawiasie podano zakres rzeczowy inwestycji)

1. Magistrała Kosocice - Krzemionki (4,9 km) - związana z Rabą II, przesył wody z Raby
2. Magistrała Zesławice - Krzesławice (2,3 km) - przerzut wody surowej z Zesławie do ZUW Dłubnia
3. Magistrała- przejście pod wiaduktem kolejowym Kraków-Płaszów 0,1 km) -ochrona magistrali Krzemionki-Górka Narodowa w związku z likwidacją wiaduktu
4. Sieć wodociągowa Sidzina (1,2 km) - zasilanie w wodę os. Sidzina
5. Sieć wodociągowa os. Tyniec (1,5 km) - zasilanie w wodę os. Tyniec
6. Sieć wodociągowa os. Kliny Południe (1,6 km) -uzbrojenie os. Kliny Południe
7. Magistrała ul. Myślenicka (0,5 km) - doprowadzenie wody dla os. Swoszowice, Wróblowice

inwestycje kontynuowane po 1995r.:

8. Raba II - Zakład Uzdatniania Wody i zbiorniki Siercza
9. zbiornik wodociągowy Kosocice - inwestycja towarzysząca Rabie II - magazynowanie wody - zaopatrzenie w wodę os. Rajsko, Kurdwanów, Piaski
10. magistrała Siercza-Rajsko - objęcie dostawą wody os. Kosocice, Soboniowice, Rajsko, Zbydniowice, Wróblowice
11. wodociąg Kłasztorna-Cło - bezpośrednie zaopatrzenie w wodę (z pominięciem HTS) os. Ruszcza, Fleszów, Kujawy, Branice, Chałupki oraz Przylasek Rusiecki, Wolica, Wyciąże, Cło

III.2. Kanalizacja

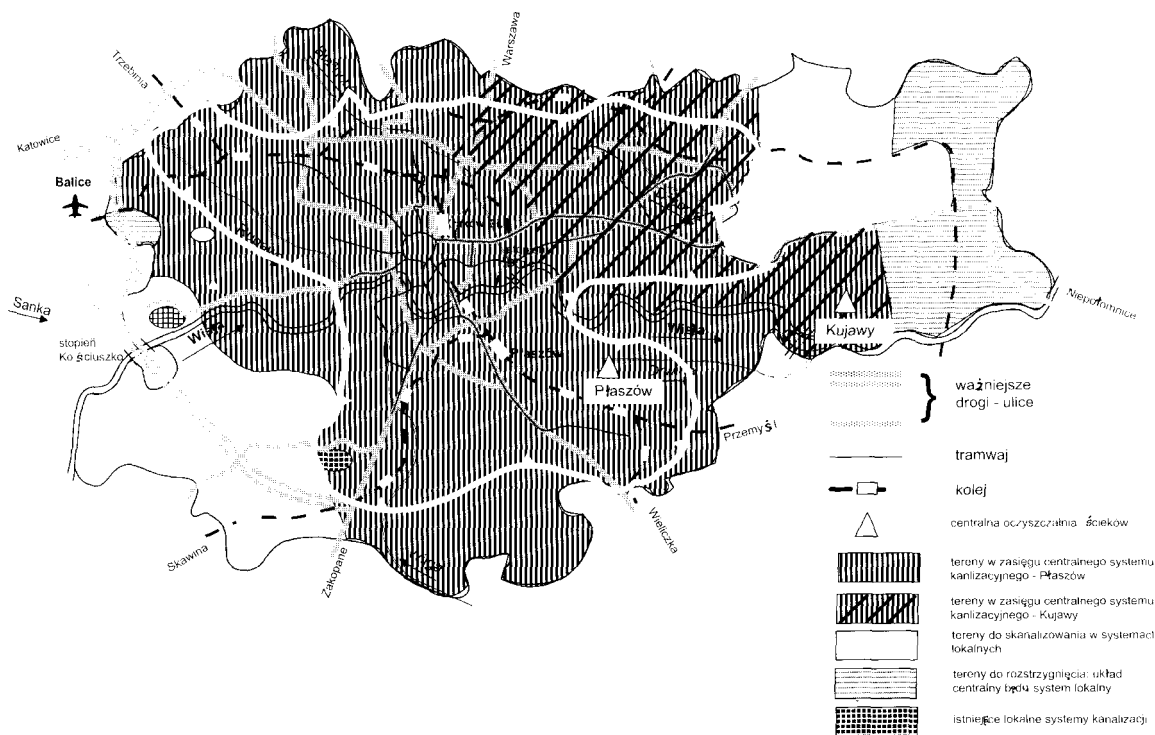
Istniejący układ kanalizacyjny Krakowa pozostaje bez zmian, a mianowicie Kraków objęty jest dwoma odrębnymi centralnymi systemami kanalizacji:

- system Krakowa dla dawnych Dzielnic Śródmieście, Krowodrza, Podgórze-zamieszkałych przez ok. 450 tys. mieszkańców, odprowadzający ścieki do istniejącej centralnej oczyszczalni Płaszów - przestarzałe, o zbyt małej przepustowości i wymagającej rozbudowy i modernizacji, (obecnie oczyszcza mechanicznie ok. 70 % dopływających ścieków),
- system obejmujący dawną dzielnicę Nowa Huta zamieszkałą przez ok. 200 tys. mieszkańców (w przyszłości również północno-zachodnie obszary Krakowa), obecnie odprowadzający nieoczyszczone ścieki do Wisły, a w przyszłości do realizowanej obecnie centralnej oczyszczalni Kujawy, Działają też 2 małe lokalne oczyszczalnie mechaniczno-biologiczne; Bielany i Kliny.

Planowane terminy realizacji docelowej oczyszczalni Płaszów; I etap biologii do 1999r., II etap biologii do 2004r. Planowane terminy realizacji oczyszczalni Kujawy; I etap biologii do 1999r., II etap biologii do 2001 r.

Kanalizacja Krakowa i Nowej Huty rozwiązana jest w systemie ogólnospławnym w centralnych rejonach miasta i rozdzielczym na jego obrzeżach w sąsiedztwie rzek. Tereny peryferyjne Krakowa przeznaczone są do skanalizowania w systemach lokalnych. W roku 1995 po aktualnym przeliczeniu istniejącej sieci kanalizacyjnej przez firmę Kruger, dokonano aktualizacji granic zasięgu układu centralnego kanalizacji, dopuszczając do włączenia do tego układu dodatkowe tereny pod warunkiem skanalizowania ich w systemie rozdzielczym. W roku 1996 nowe granice systemu centralnego zostaną formalnie zatwierdzone.

Zasięg systemów centralnych i systemów lokalnych kanalizacji Krakowa

Średniodobowa produkcja ścieków komunalnych (w roku 1995 wyniosła 191.8 tys. m³) oraz ogólna ilość ścieków odbieranych przez kanalizację w ciągu roku (w roku 1995 wyniosła 70010 tys. m³) - nieznacznie zmalała.

Ilość i struktura ścieków odprowadzanych do kanalizacji miejskiej w roku 1995 kształtowała się następująco:

Ogółem:

w tym:

gospodarstwa domowe

przemysł

pozostali (obiekty użyteczności publicznej + handel)

ścieki z Rzęski (gmina Zabierzów)

70.010tys.m³

44.753 tys. m³

11.466 tys. m³

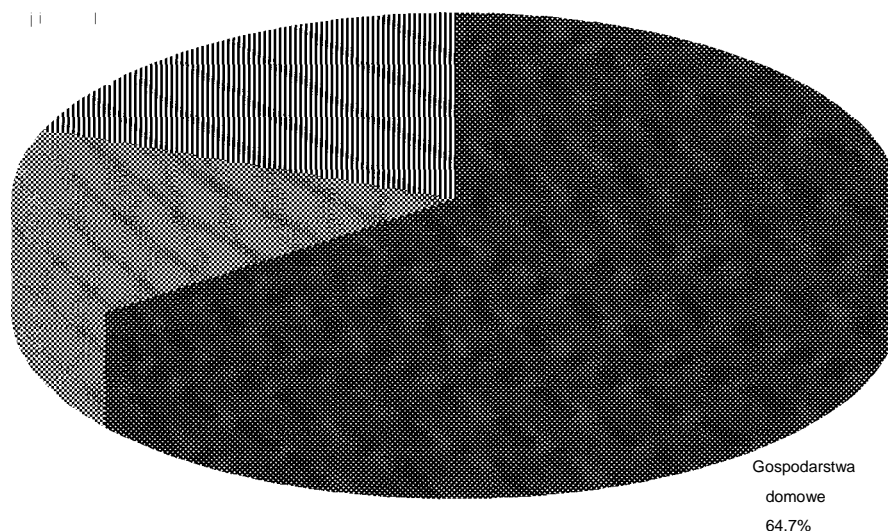
13.061 tys. m³

730 tys. m³

Struktura ścieków odprowadzanych do kanalizacji miejskiej w 1995r

Pozostali, w tym:
obiekty użyteczności
publicznej i handel
18,8%

Przemysł
16,5%

Ilość ścieków oczyszczanych mechanicznie (w stosunku do ilości ścieków odprowadzanych do kanalizacji) wynosi 56,0 % (odpowiednio w roku poprzednim 54,1 %), natomiast dla ścieków oczyszczanych mechanicznie i biologicznie % ten równa się 0,78 (w roku poprzednim 0,70).

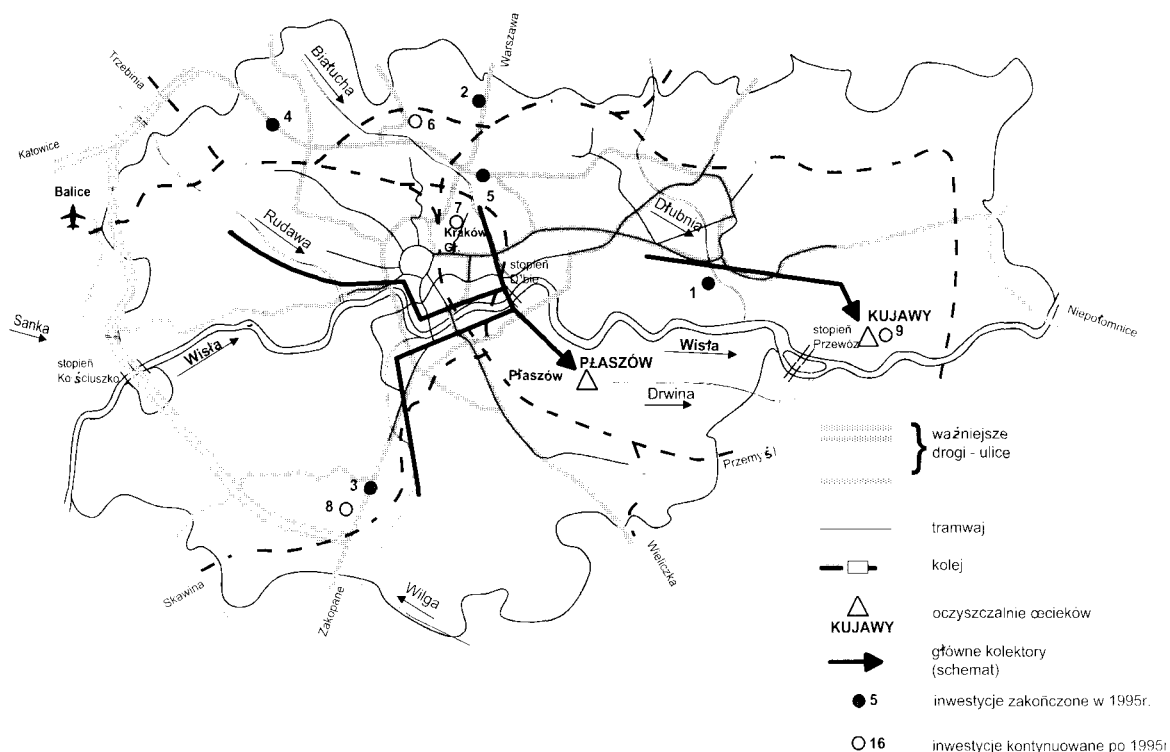
56,7 % ścieków odprowadzanych do kanalizacji oczyszczana jest centralnie (w roku poprzednim 54,8 %), a 0,09 % lokalnie (w roku poprzednim 0,08 %).

Długość sieci kanalizacyjnej miasta w roku 1995 wyniosła (z podłączeniami) 1.347 km, w tym 275 km sieci magistralnej tj. wzrosła o 10,3 km (z podłączeniami), w tym: 8,6 km sieci magistralnej. Wyremontowano 2,4 km (magistrale). Z miejskiej sieci kanalizacyjnej korzystało 91,7% mieszkańców Krakowa.

Poza budową i modernizacją sieci, podstawową inwestycją w zakresie kanalizacji i oczyszczania ścieków była budowa oczyszczalni "Kujawy" - która przejmie ścieki z dawnej dzielnicy Nowa Huta, kombinatu HTS, a po zrealizowaniu kolektora górnej terasy Wisły i II nitki kolektora Głównego w Nowej Hucie również ścieki z pñ-wsch. części Krakowa. Prowadzono również prace nad lokalnymi systemami kanalizacji terenów peryferyjnych miasta, nie objętych układami centralnymi.

Ogólna ocena sytuacji Krakowa w zakresie kanalizacji jest dobra, natomiast w zakresie oczyszczania ścieków zdecydowanie zła.

Z ważniejszych inwestycji kanalizacyjnych w roku 1995 realizowano:

Inwestycje zakończone w 1995r. (w nawiasie podano zakres rzeczowy inwestycji):

1. Druga nitka kolektora Głównego w Nowej Hucie (4,0 km) - odprowadzenie ścieków z Dz. Nowa Huta do oczyszczalni Kujawy
2. Kolektor w al. 29 Listopada (0,8 km) - odprowadzenie ścieków z rejonu Górka Narodowa
3. Kolektor os.Kliny (0,8 km) - odprowadzenie ścieków z os.Kliny i Opatkowiec
4. Kolektor w ul.Radzikowskiego "Pasternik" (1,9 km) - odprowadzenie ścieków z os. przy ul.Radzikowskiego
5. Kolektor w ul.Lublańskiej - kolektor realizowany wyprzedzająco w związku z realizacją drugiej jezdni ul.Lublańskiej

Inwestycje kontynuowane po roku 1995 :

6. Kolektor w ul.Górnickiego - odprowadzenie ścieków z osiedla Górnickiego-Witkowiec
7. Kolektor Centrum-Komora połączeniowa w ul.Rakowickiej - odprowadzenie ścieków z Centrum Komunikacyjnego
8. Kanalizacja Opatkowiec - odprowadzenie ścieków z os.Opatkowiec
9. Oczyszczalnia Kujawy - w roku 1996 kontynuowane będą roboty związane z I etapem oczyszczalni tj. uruchomieniem jednej nitki technologicznej oczyszczalni mechaniczno biologicznej z przeróbką osadu o wydajności 55.000 iT³/d oraz obiektów towarzyszących, I etap Kujaw planowany jest do zakończenia w 1999r.

W celu utrzymania ciągłości odbioru ścieków przeprowadzono remonty 2,4 km sieci kanalizacyjnej magistralnej (odtworzenie stanu pierwotnego). Inwestycje sieci rozdzielczej i lokalnych systemów kanalizacji realizowane były w ramach inicjatyw lokalnych.

III.3. Ciepłownictwo, energia elektryczna i gaz

Ciepłownictwo

Stan potrzeb ciepłych Krakowa utrzymuje się w ciągu ostatnich trzech lat na tym samym poziomie. Potrzeby ciepłe Krakowa w roku 1995, które łącznie szacuje się na ok. 3.100 MW, w tym potrzeby na cele grzewcze szacowane na ok. 2.801 MW, pokrywane są przez następujące źródła energii:

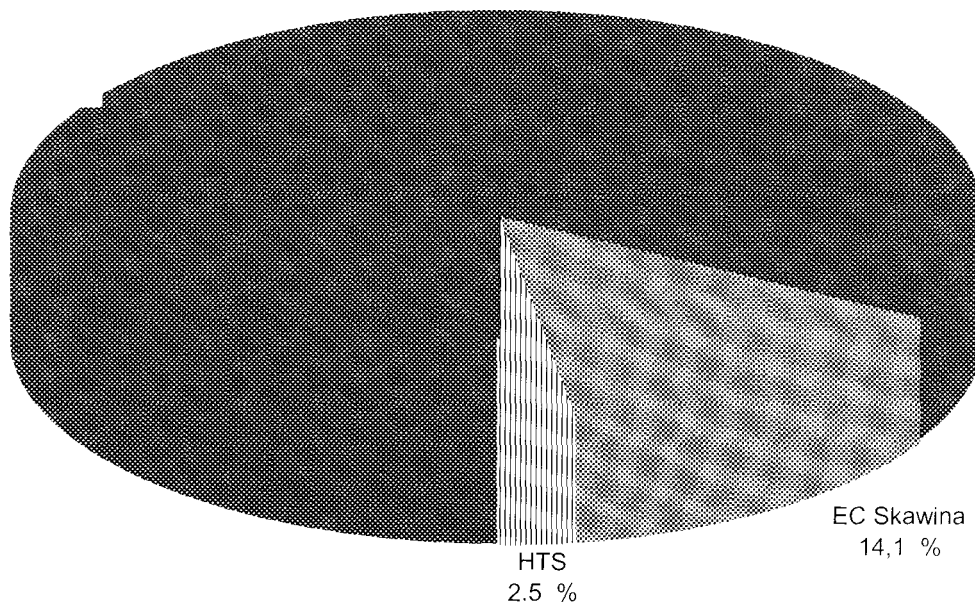
a) miejski system ciepłowniczy o łącznej zdolności produkcyjnej 1.899 MW zabezpieczający ok. 57 % zapotrzebowania Krakowa na energię ciepłą dla celów grzewczych.

System ten zasilany jest przez:

- Elektrociepłownię Łęg o nominalnej wydajności cieplnej wynoszącej 1460 MW
 - Elektrociepłownię Skawina o nominalnej wydajności cieplnej wynoszącej 400 MW
 - Siłownię HTS przekazującej na potrzeby komunalne 39 MW
- Wykorzystanie mocy tych źródeł dla potrzeb Krakowa w roku 1995 wynosiło łącznie 1.444 MW, z tego
- Elektrociepłownia Łęg - 1.180 MW
 - Elektrociepłownia Skawina - 225 MW
 - Siłownia HTS - 39 MW
- Zarówno EC Łęg - jak i EC Skawina mimo, iż przekazuje ciepło nie tylko dla Krakowa lecz i dla Skawiny, posiadają więc rezerwy mocy cieplnej.

Dostawcy energii dla miejskiego systemu ciepłowniczego - wykorzystanie mocy dla potrzeb grzewczych Krakowa w 1995r.

EC Kraków
83,4 %

b)Kotłownie lokalne (opalone węglem, koksem i olejem opałowym).

W roku 1995 działało w Krakowie ok. 750 kotłowni lokalnych o łącznej mocy cieplnej szacowanej na 812 MW - tj. ok. 28% potrzeb Krakowa W stosunku do roku 1994 zlikwidowano na koniec 1995r. łącznie 47 kotłowni węglowych o łącznej mocy cieplnej ok. 35,1 MW w tym:

- poprzez podłączenie do miejskiej sieci ciepłowniczej 42 kotłownie (34 MW) z tego;

SPEC SA 13 kotłowni

C Kraków SA 21 kotłowni

- poprzez zamianę na ogrzewanie gazowe 5 kotłowni (1,1 MW), wszystkie przez SPEC SA.

W ciągu roku na terenie Krakowa pewna liczba kotłowni likwidowana również była przez indywidualnych inwestorów, a także zapewne powstała również pewna liczba lokalnych kotłowni - lecz szczegółowe dane na ten temat są nie do sprecyzowania.

c)Piecze węglowe indywidualne, dominujące w starej zabudowie centrum Krakowa.

Moc cieplna tych źródeł na 1995r. wynosiła ok. 188 MW. - tj. ok. 6 % potrzeb

Krakowa W roku 1995 zlikwidowano ok. 2,5 tyś. pieców na rzecz ogrzewania gazem i energią

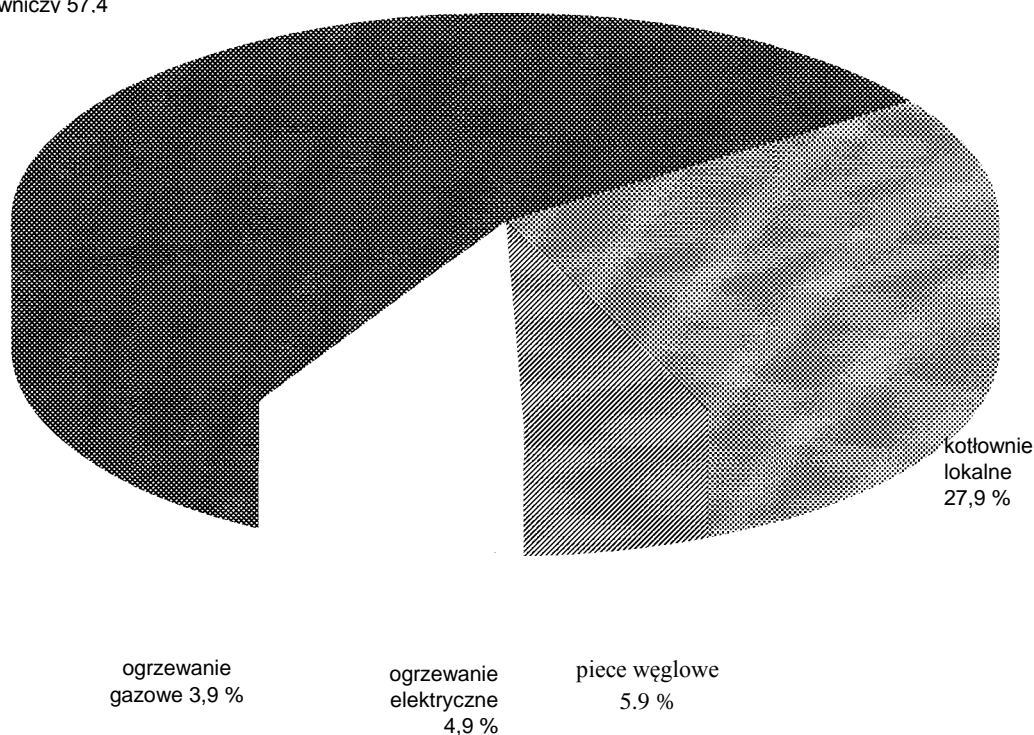
elektryczną (ok. 6 MW).

d)Ogrzewanie gazowe obejmujące przede wszystkim lokale mieszkalne oraz użyteczności publicznej Śródmieścia Krakowa. Wydajność cieplna ogrzewania gazowego na rok 1995 szacuje się na ok. 90 MW. tj. ok. 4 % potrzeb Krakowa

e)Ogrzewanie elektryczne, zainstalowane przede wszystkim w mieszkaniach prywatnych i lokalach usługowych. Szacunkowa moc elektrycznych odbiorników akumulacyjnych do ogrzewania powierzchni wynosiła w roku 1995 120 MW. tj. ok. 5 % potrzeb Krakowa

Pokrycie potrzeb grzewczych Krakowa w 1995r.

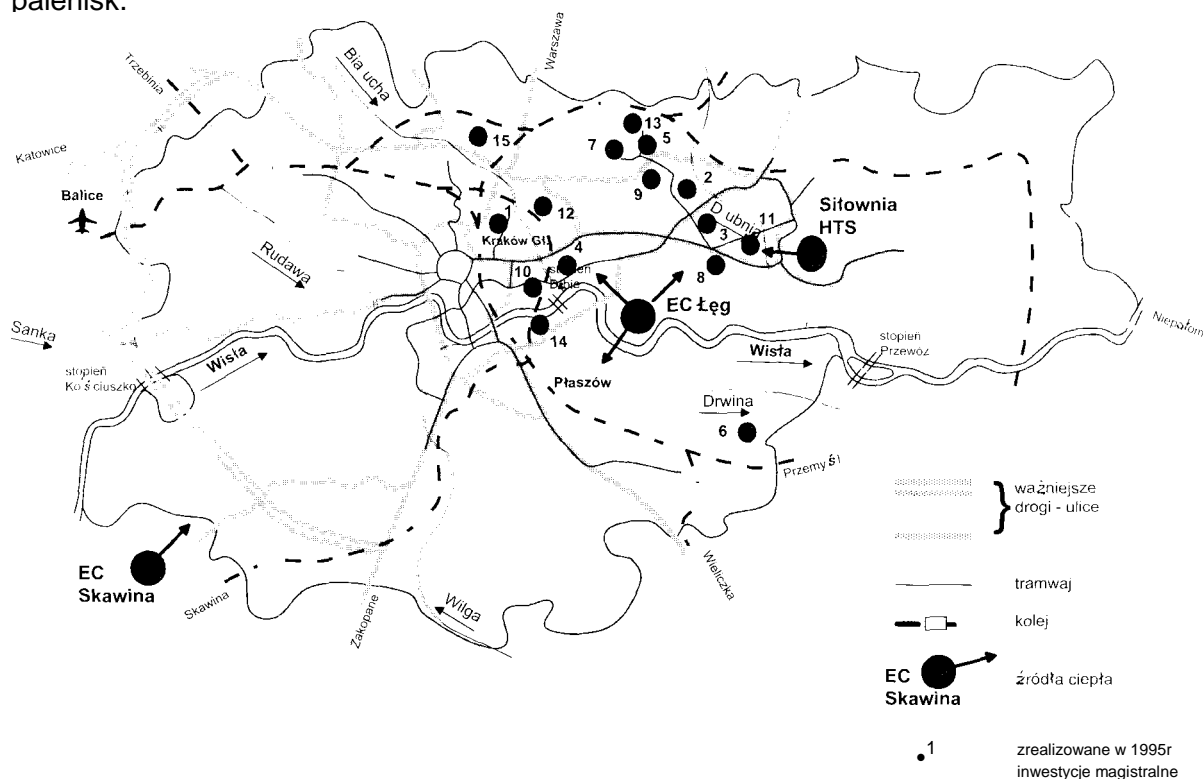
miejski system
ciepłowniczy 57.4

W grupie ogrzewania indywidualnego gazem lub energią elektryczną nastąpiły w roku 1995 niewielkie przyrosty (odpowiednio o ok. 0,7% i o 0,8% od 1994r.) zastępując w pewnej części ogrzewanie piecami węglowymi. Długość sieci ciepłej w 1995 r. wynosiła licząc w/g trasy kanałów 876,8 km, w tym długość ciepłociągów magistralnych 142,2 km. Przyrost sieci wyniósł 31,2 km, w tym magistral ciepłowniczych 2,16 km. Wykonano remonty 9.392 mb sieci ciepłowniczej, w tym 1.872 mb magistral.

Realizacja inwestycji w systemie ciepłowniczym wraz z likwidacją kotłowni na paliwo stałe realizowana była przez MPEC SA, EC Kraków SA, a także zainteresowane instytucje i spółdzielnie mieszkaniowe.

W roku 1995 Gmina Miasta Krakowa, działając zgodnie z Uchwałą Zarządu Miasta Krakowa w sprawie regulaminu dofinansowania na zasadzie zwrotu części wydatków dotyczących zmiany systemów ogrzewania na proekologiczne ze środków GFOŚiGW, zawarła 800 umów obejmujących zwrot wydatków około 330 tys. zł za likwidację 1.200 palenisk.

Z ważniejszych inwestycji zrealizowanych w roku 1995 wymienić należy

Zrealizowane przez MPEC SA:

1. Budowa sieci ciepłowniczej dla Centrum Komunikacyjnego i rejonu płn-zach Krakowa dł. 2x676 mb średnica 500 mm
2. Budowa magistrali ciepłej wschód (odcinek Bieńczyce) dł. 2x 630 mb średnica 500 mm
3. Budowa sieci ciepłowniczej w oś. Zgody dł. 300 mb średnica od 200 do 500 mm
4. Budowa sieci co. oś. Grzegórzki (Al.Daszyńskiego, Metalowców, Siedleckiego) dł. 1000 mb
5. Budowa sieci oś.Piastów dł.300 mb

6. Budowa sieci oś.Złocień dł. 100 mb
7. Budowa sieci oś.Srebrnych Orłów dł. 2x546 mb średnica 250 mm
8. Budowa sieci oś.Na Skarpie dł.350 mb średnica od 200 do 150 mm
9. Budowa sieci oś.Strusia dł.2x215 a także;
 - automatyzacja węzłów cieplnych - 5 węzłów
 - modernizacja węzłów cieplnych - 14 węzłów

Zrealizowane przez EC Kraków SA

10. sieć co. ul. Grzegórzecka-Morsztynowska do Klubu Garnizonowego dł1000 mb
11. sieć co. ul.Bulwarowa do Szkoły Odzieżowej dł 600 mb
12. sieć co. ul.Pilotów-Łukasiewicza do Instytutu Technologii Nafty dł 500 mb
13. sieć co. w Batowicach do Naftobudowy dł 2000 mb
14. sieć co. Zabłocie do GAM-u dł. 600 mb
15. sieć co. ul.Bociana do Bipropiec-u dł. 1000 mb

Energia elektryczna i gaz

Globalne zużycie energii elektrycznej w mieście w roku 1995 wynosiło 2.557.737 MWh, w tym gospodarstwa domowe 499.126 MWh, Liczba odbiorców energii elektrycznej w mieście (szt.) wynosiła 302.211 w tym w gospodarstwach domowych 264.903.

Globalne zużycie gazu w Krakowie w 1995r wynosiło 417.637 tys. m³, w tym w gospodarstwach domowych 199.594 tys. m³. Liczba odbiorców gazu (szt.) wynosiła 245.551, w tym w gospodarstwach domowych 239.027.

Zapotrzebowanie miasta na energię elektryczną i gaz jest w pełni pokrywane. Istnieją znaczne rezerwy w przepustowości magistrali gazowniczej zrealizowanej wokół Starego miasta w trasie Plant, mogącej dostarczać gaz dla rejonu Starego miasta aż do Alej Trzech Wieszców. Magistrala ta wykorzystywana jest obecnie wok.20%.

III.4. Telekomunikacja

Kraków jest ważnym węzłem telekomunikacyjnym w Kraju. Wraz z okręgami telefonicznymi : Dobczyce, Myślenice, Proszowice, Skala, Słomniki tworzy Strefę Numeracyjną Kraków która jest osiągnana w połączeniach międzymiastowych poprzez kierunkowy numer O -12.

Krakowski Węzeł Telekomunikacyjny ze względu na rodzaj zainstalowanych urządzeń realizuje usługi telekomunikacyjne o zasięgu lokalnym, ogólnokrajowym oraz międzynarodowym. Pełni również funkcje ponadregionalne w zakresie telekomunikacji dla Polski Południowo - Wschodniej tj. 6-ciu województw:

krośnieńskiego, nowosądeckiego, przemyskiego, rzeszowskiego i tarnowskiego. Rozwój Krakowskiego Węzła Telekomunikacyjnego prowadzony jest w oparciu o nowoczesne systemy central elektronicznych (cyfrowych) oraz systematyczne rozwijające się sieci transmisyjne kabli i traktów światłowodowych. W wyniku oddania łącznie w roku 1995 29.2 tys.. NN w centralach automatycznych poprawie uległa sytuacja telekomunikacji na terenie m. Krakowa.

Stan podstawowych urządzeń telekomunikacyjnych i ich wykorzystanie na terenie m. Krakowa przedstawia tabela.

	pojemność central w tys.. NN			liczba abonentów w tys..	liczba zalegających wniosków w tys..	przyrost liczby abonentów do roku poprzedniego w tys..
	centrale automatyczne	centrale ręczne	razem			
1993	148.9	4.6	153.6	148.5	95.4	*
1994	206.2	7.7	213.9	173.7	98.8	25.2
1995	235.4	0.9	236.3	206.3 *	55.5	32.6

* w tym 85.2 % stanowią abonenci mieszkaniowi

Zajętość miejscowych central na terenie m. Krakowa w 1995r. wynosiła 90.19 % całkowitej pojemności central telefonicznych. Połączenia automatyczne ze wszystkimi miastami wojewódzkimi realizowane są za pośrednictwem automatycznej centrali międzymiastowej (ACMM) w Krakowie, natomiast połączenia z zagranicą za pośrednictwem ACMM i centrali międzynarodowej w Warszawie.

W roku 1995 Polska posiadała połączenia ze 140 krajami na wszystkich kontynentach. Sieć telefoniczna na terenie miasta w całej strukturze jest siecią kablową o łącznej długości 647.938 kilometro/par kabli miejscowych, przeprowadzonych w większości w kanalizacji teletechnicznej, częściowo tylko ułożonych bezpośrednio w ziemi. Długość kabli podwieszonych w liniach słupowych wynosi 422.4 km. Wskaźnik strefonizowania w 1995r. wynosił:

27.65 abonentów/100 mieszkańców w tym mieszkaniowych 23.55 abonentów/100 mieszkańców

Liczba aparatów telefonii publicznej w roku 1995 przedstawia tabela.

	na żetony sztuk	na karty magnetyczne sztuk	razem sztuk
Liczba aparatów	784	111	895
w tym:			
dawna dz. Śródmieście	273	50	323
dawna dz. Podgórze	169	12	181
dawna dz. Nowa Huta	154	9	163
dawna dz. Krowodrza	188	40	228

III.5. Cmentarnictwo

Według stanu na 31.12.1995r., Gmina Kraków dysponuje wolnymi miejscami do pochowań w grobach ziemnych w ilości 2.910 sztuk, co zapewnia rezerwę do pierwszego kwartału 1997 roku.

	Ogółem-ilość			WYSZCZEGÓLNIENIE					
				Prądnik Czerwony			Grębałów		
- lokalizacja	1993	1994	1995	1993	1994	1995	1993	1994	1995
- stan na koniec roku									
- powierzchnia (ha)	115,76	118,59	118,68	34,69	34,68	34,68	22,56	25,39	25,39
- % wypełnienia,	97	96	98	87	92	98	96	85	91
- ii. miejsc wolnych	4.333	5.211	2,910	3.113	1.795	550	450	2.658	1.600
- przewid. okres eksploatacji /w mieś./				28	16	5	7	36	24

W ramach prac inwestycyjnych wykonanych w 1995 roku zrealizowano:

- Cmentarz Prądnik Czerwony - przedsięwzięcie II B - budowa zaplecza administracyjnego;
- Cmentarz Grębałów - pielęgnacja terenów zielonych inwestycji rozbudowanej w 1994r. w ramach III etapu;
- Cmentarz Mydlniki - poszerzenie terenu w ramach inwestycji lokalnych

W celu zapewnienia nowych miejsc dla pochowań konieczny jest wzrost powierzchni grzebalnych średnio o 2,16 ha rocznie, co zapewniłoby uzyskiwanie około 2.400 nowych grobów ziemnych w roku. Istotnym problemem z zakresu cmentarnictwa jest również znalezienie właściwej lokalizacji dla budynków do spopielania zwłok.